

Het mosterdzaadje

Van 10 tot 15 november bracht ik een bezoek aan het zendingswerk van Ds Sukrit Roy in Calcutta. Ds. en mevrouw Smouter waren daar al eerder aangekomen en bleven ook langer.

Meer dan eens moest ik tijdens het bezoek denken aan de gelijkenis van de Here Jezus over het mosterdzaadje. Dat is een onooglijk klein zaadje. Maar als het in de grond gestopt is, groeit er een forse boom uit, die zeer opvalt. Zo gaat het door Gods Geest met de groei van het Koninkrijk van God.

Het begin van het zendingswerk ligt in 1981 wanneer ik tijdens gastcolleges in Korea kennis maak met een arme Indiase student die daar studeert om later predikant/zending te worden in zijn eigen land: de omgeving van Calcutta in Bengalen. Mijn Koreaanse vriend Bong Ho Son beveelt mij min of meer deze student financieel te steunen zodat hij zijn studie kan afmaken. Een kennismakingsgesprek heeft plaats aan een houten tafel waaraan we samen rijst eten. Hij met zijn handen, mijn vrouw – die er toen ook bij was – en ik met een vork. Na het gesprek was het ons duidelijk. Deze jongeman moeten we verder helpen.

Als hij in 1987 met zijn studie in Korea klaar is en door de Presbyteriaanse Hapdongkerken van Korea wordt uitgezonden voor zendingswerk onder de Bengalen, vraagt hij ons om hem te blijven steunen. Onze gemeente in Breukelen voelt daar wel voor. Sinds 1987 steunt onze gemeente hem dan ook jaarlijks met financiële middelen en met voortdurend gebed. Zijn zendingsorganisatie **Christ Mission Ashram** wordt opgezet en groeit met de jaren. Er wordt een Seminarie gestart. Door Evangelisatieacties, waaraan vooral de studenten van het Seminarie meedoen, worden nu, 18 jaar later op zo'n 115 plaatsen zondagse kerkdiensten belegd. Afgestudeerde studenten worden of als predikanten of als evangelist aan die veelal nog kleine gemeenten verbonden.

Op het terrein van het Seminarie is een lagere school met internaat gestart voor ouders die hun kinderen christelijk onderwijs willen geven. Op datzelfde terrein wordt ook rijst verbouwd, zodat studenten voor een deel in hun levensonderhoud kunnen voorzien. In Calcutta is een zendingshuis Lydia in aanbouw dat straks geschikt is om tijdelijke docenten van het Seminarie uit het buitenland te huisvesten – dat is goedkoper dan dure hotels. Aanstaande Kerst zal voor het eerst een zeewaardige zendingsboot uitvaren naar eilanden voor de kust van Calcutta. Dat zijn er zo ongeveer 40 met in totaal een bevolking van 2 miljoen. Daar is het Evangelie nog niet eerder gebracht. De boot met 40 slaapplekken zal een kleine medische en tandheelkundige kliniek huisvesten om met het brengen van het Evangelie de mensen ook daadwerkelijk barmhartig te zijn.

Twee jaar geleden kwamen er wat ons betreft wolven aan de horizon. De vrouw van Ds. Sukrit Roy raakte na 15 jaren hard werken en zonder vakantie uitgeput. In die tijd kreeg Ds. Sukrit Roy een studiebeurs voor twee jaar aangeboden om in Amerika zijn zendingsplan te laten toetsen en uit te werken. Aanstaande mei ontvangt hij daarvoor de doctorsgraad. Dat

leek ons -- Nederlanders – allemaal niet zo nodig. Maar nu we er onlangs geweest zijn, begrijp je dat Dr. Roy straks nog meer dan voorheen gemakkelijk toegang heeft tot allerlei mensen en organisaties. Zijn studie komt volledig in dienst van het brengen van het Evangelie en van de uitbouw daarvan. En wat zeer verrassend was is, dat van de 160 medewerkers aan de zendingsorganisatie er in die twee jaar slechts twee de organisatie vaarwel hebben gezegd. De anderen zijn gebleven. Ook dat is wonderlijk. Wij dachten dat heel het werk mogelijk in elkaar zou storten als Ds. Roy er zo lang niet zou zijn. Het tegendeel is het geval. Hij voedt de mensen blijkbaar ook op tot zelfstandigheid. Of beter gezegd: het werk is van de Here en niet van Ds. Sukrit Roy . Ook dat leert ons de gelijkenis van het mosterdzaadje.

Met verschillende studenten van het Seminarie heb ik kunnen spreken. Ze hebben verschillende achtergronden, maar willen zich inzetten voor het Evangelie van Jezus Christus. Van een pastor, met oorspronkelijk Hindu achtergrond, hoorde ik dat hij door het Evangelie van Jezus Christus tot rust en vrede was gekomen. En dat hij de Blijde Boodschap wil doorgeven aan zijn volk. Twee andere evangelisten zijn van oorsprong moslims. Toen ze zich tot Christus bekeerden, werden ze door de familie verstoten en zelfs met de dood bedreigd.

Toen ik dat allemaal meemaakte kwam het beeld van het mosterdzaadje steeds weer boven. En ook leerde ik meer kritisch naar onszelf te kijken. Wij zijn gewend zendelingen uit te sturen en alles goed te organiseren. Daar in India doen ze het anders. Eigen mensen uit de Hindu- en moslimwereld brengen daar het Evangelie aan hun volksgenoten. De vermenigvuldiging van het aantal bekeerde christenen gaat sneller dan wij op onze zendingsvelden gewend zijn.

Zonder dat we het in Breukelen wisten, hebben we meegewerkt aan de waarheid van de gelijkenis van het mosterdzaadje. Ook in de komende tijd hopen we voor dat werk financiën bij elkaar te blijven brengen en daarvoor ook volhardend te bidden. Wij mogen op die wijze delen in de zegen die de Here in Bengalen, in de omgeving van Calcutta geeft. Maar niet alleen wij. In de Nederlands Gereformeerde kerken bestaat ook de Stichting EvTA (Evangelische Toerusting Afrika en Azië). Verschillende predikanten van onze kerken, zoals Ds. Mudde, Ds. Smouter, Ds. Gerkema, Ds. Bruins, Ds. Lagewaard, Ds. Strating zijn er al meer dan eens geweest om er les te geven aan het Seminarie dat momenteel 60 studenten telt. Ook de vrijgemaakte ds. Simon van der Lugt, de chr. gereformeerde Ds. Vogel en de hervormde Ds. Enklaar zijn er één of meerdere keren geweest. EvTA wil dat werk in de toekomst graag blijven voortzetten. De diakonale organisatie Oikonomos heeft uiteindelijk ook de financiering van de zeewaardige zendingsboot-- de **Salt and Light Boat** genoemd— voor haar rekening genomen. Ook in de toekomst zullen zij contact met het werk in India blijven onderhouden.

Van Ds. Smouter hoorde ik dat de studenten ook goede vorderingen maken. Ze spreken en lezen al steeds beter engels. Sommigen hebben ergens anders hun bachelor- of mastergraad al behaald en komen dan – wat ook weer een wonder is –graag terug naar de armen in de omgeving van Calcutta. We zullen hen wel moeten voorzien van goede literatuur. De Christian Reformed Church in Amerika heeft heel wat boeken in het engels die daar goed van pas zouden komen. We moeten daarmee maar eens contacten gaan leggen.

Ds. Sukrit Roy heeft voor de toekomst grote plannen. Hij hoopt nog veel gemeenten te stichten en veel voor de allerarmsten in de omgeving van Calcutta te doen. Op langere termijn denkt hij aan een huis voor arme vrouwen en wezen: De Barmhartige Samaritaan.

Laat het ons een zegen mogen zijn aan de verkondiging van het Evangelie met woord en daad op onze wijze bij te dragen door gebed en financiën. Het arme donkere Bengalen heeft Gods licht en barmhartigheid nodig!

E. Schuurman